

TONDU

TALLINNA I INTERNAATKOOLI AJALEHT

NR. 20

TALV 2005

SELLES LEHES: SPORDI-JA LOOVUSLAAGER TAEVASKOJAS

- Lähemalt talvelaagri korraldamise ideest ja selle sünnist.
- Ülevaade tehtust-kogetust.

TALILAAGER 2005

Juba mitmel suvel järjest oleme saanud nautida suvelaagreid Rīguldīs ja seda vägagi edukalt. Sellest tekkis mõte, et miks mitte korraldada ka üks laager talvisel koolivaheajal. Mõtte sai mõeldud ja asi sai tehtud...

Talvevaheajal, pärast jõulupühade ja uue aasta saabumise tähistamist sõitis osa meie kooliperest Põlvamaale Taevaskotta, et seal üheskoos vaheajast tõeliselt rõõmu tunda.

Taevaskoda on üks Eesti ilusamaid paiku, kus tumeroheliste okasmetsade rüpes kõrged kaljujärsakud puhkevad. Kristalliselge veega allikad vulisevad üle kivide. Jõest

kõrguvad 20m üldsed kaljud ja vastaskaldal laiub lage org. Vanarahvas pidas seda ilusat kohta tõeliseks pühakojaks- taevakojaks. Nendest pühakodadest jutustavad paljud muistendid. Räägitakse maa-alustest lossidest, kaugete ulatuvatest salakäikudest, vanapagana veskitest ning koopasügavikus kangast kuduvatest kaunitest neitsitest, jõe kaldale luusivatest metshaldjatest ja kivil del istuvatest näkineidudest. Pole siis ka ime, miks meie oma laagripaiga seekord Taevaskotta valisime.

Kes meist ei sooviks kohata mõnda head metshaldjat?

Juba esimesel öhtul võtsime ette matka Suure Taevaskoja suunas, et uudistada missugune see imepärane koht siis tõesti on. Meie röömiks olid metsaalused lund täis ning kaunid kaljud näisid olevat justkui talveunes. Ainult vulisev allikas ja laste röömukilked elustasid seda pühapaika. Värske õhk ja kaunis loodus mõjusid lastele nii hästi, et ka veel öhtul tantsulusti jätkus.

Jägmisel hommikul juba üsna varakult võisid lapsed kelgutamisest ja suusatamisest röömu tunda. Enelile hakkas

suusatamine nii, et ta soovis saada sama tubliks suusatajaks nagu Kristina Smigun. Öhtupoolikul, kui jalad mäkkeronimisest ja suusatamisest väsinud olid, voolisid lapsed endale usinasti pildiraame. Tublimad võtsid veel ühe öhtuse

jalutuskäigu Väikese Taevaskoja poole ette.

Järgmine päev tõi meile sulailma ja seetõttu

sai võimalikuks lumeskulptuuride ehitamine. Laagriplatsil valmisid õige kiiresti metsaloomad ja vahvad lumememmed, kes edaspidi kogu laagrielul silma peal hoidsid. Kes lumeskulptuuridega

valmis olid jõudnud said endale taas õhtuseks diskoks vahvad kaelakeed või käevõrud meisterdada.

Pärast lõunat aga püüdis laagripere viltida endale mälestuseks kaasa Taevaskoja metshaldja. Pärast pikka tegevusi täis päeva said kõik lapsed ja kasvatajad saunas mõnuleda ning siis oli ka uni juba silmalaugudele vajumas, taevaskoja öine tähistaevas võttis meid kõiki unerüppe.

Nii nagu kõigil eelmistel päevadel oli ka järgmine päev täis tegutsemist ning

hommikut alustati suplusega, seekord mitte küll allikavees aga ujulas ning pärast seda sõideti hobustega. Vahepeal

jõuti ka klaasimaaliga tegeleda ning värviti lõpuni laagri alguspäeval alustatud pildiraamid. Laagri viimasel õhtul võisid kõik head meelt tunda, et üheskoos nii palju ette jõuti võtta. Seda kõike sai juba

järgmisel päeval oma emale, isale õdedele ja vendadele jutustada.

Kas meist keegi ka mõnda metshaldjat nägi, seda pead sina, kallid lugeja küll ise asjaosalistelt küsima!

Maire Paluveer,
huvijuht

LUMISED LAAGRIMÕNUD

Kolmapäeva hommik Taevaskojas tervitas laagrilisi sillerdava päikese ja sulalumega. Igati sobilik ilm talverõõmude nautimiseks! Üsna pea kerkisidki maja taha lagendikule erinevat sorti lumememmed. Kõige suurema lumepalli veeretab Margus. Raineri lumememm tuli hoopis püramiidikujuline. Lennart tegi valmis päris oma snowman`i. Lumememmede kõrvale tekkisid ka lumejänessed, lumekarud ja lumekiisud, isegi üks kaameli moodi elukas seisis uhkelt teiste seas. Siis tõi huvijuht Maire ahjust sötükikesi ning lumekujud said endale suud ja silmad pähe.

Samal ajal vihtus osa laagielanikke juba talisporti teha. Kelgumägi ei olnud eriti kõrge, kuid hea hoo sai sisse küll. Eriti agar kelgutaja oli Raimo. Ka õpetajad tundsid rõõmu pikast liust. Suusad olid Taevaskoja laagris ühed

väga populaarsed riistapuud. Selgus, et meie seas on tõeliselt

vahvaid suusasportlasi. Uisusamm tuli hästi välja Veronikal ja Raineril, visad suusatajad olid Kristiina, Ene ja Eneli.

Tore, et keset vihmast ja sooja talve saime Taevaskojas tunda killukest tõelist talveilma.

Kaie Henk,
4. a klassijuhataja

Ujumine

Laagri neljandal päeval käisime ujumas.

Pärast hommikusööki ja ujumiseks vajalike asjade kokkupakkimist ootas meid buss, mis viis Põlva Spordikeskuse ujulasse. Olime kõik väga kärsitud ja ei jõudnud ära oodata, millal juba vette saame minna, sest terve ujula oli meie kasutada. Kui poisid olid leidnud oma riietusruumi ja tüdrukud oma, pesime ennast kiiresti dušši all puhtaks, ujumisriided selga ja ujumismüts pähe ning võisimegi veemõnuseid nautida. Väiksemad lapsed

ja need, kelle ujumisoskus veel harjutamist nõudis, valisid lastebasseini. Lastebasseinis oli vesi väga soe ja kes soovis, võis ka veemassaazi proovida. Ja uskuge, järjekord oli päris pikk!

Suuremad lapsed ja ka kasvatajad kasutasid ujumiseks suurt basseini. Häid ujujaid on meie laste seas ikka väga palju; näiteks Rainer Mander, Vahur Ploomipuu, Eneli Isok, kõiki ei jõua nimetadagi. Suurt elevust pakkusid ka vettehüpped, nii mõnedki lapsed ja kasvatajad tegid oma elu esimese vettehüppe just Põlva Spordikeskuse ujulas.

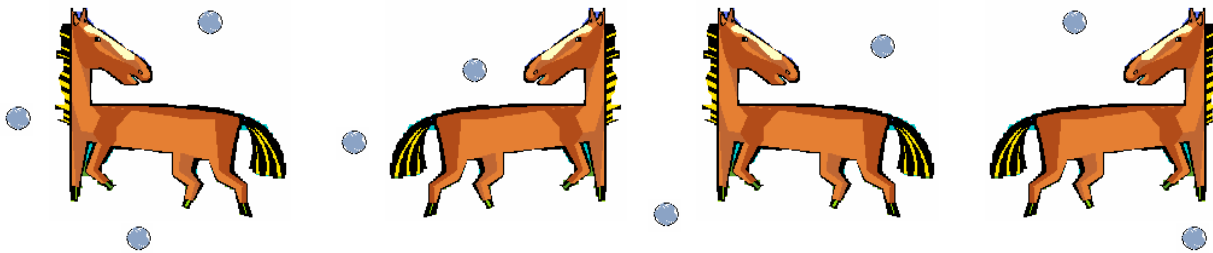
Lisaks oli meie päralt veel saun, kus sai ise leili visata, korralikult higistada ja mõnusalts lobiseda.

Nagu kõikide heade asjadega ikka, kipuvad nad otsa saama. Nii ka meie ujumine, aga laagripaigas oli meid juba ootamas maitsev lõunasöök..., nii et bussi peale tagasi kiirustamisega meie ujulaskäik lõppeski.

Merce Välis,
pikapäevarühma kasvataja

Tutvuse uuendamine hobustega

Taevaskoja Talvelaagris osalenud õpilased käisid viimasel pärastlõunal Timmo Tallis hobustega kohtumas. Hoolimata märjast ilmast ja üha vähemaks jäävast lumest nautisid tekkide sisse mässitud laagrilised saanisõitu. Lõbu ja killkamist kui palju! Eriti tore oli pööretel, mida hobune päris kena hooga võttis.

Viis suurema ratsutamiskogemusega laagrilist said ka ise ratsu selga istuda. Kõige julgem oli Uku 7.B-st, kes esimesena sadulasse läks. Neil kõigil õnnestus ratsutamine kenasti ja nad proovisid hobust ka ise, ilma treeneri käeta juhtida.

Ratsutajad olid varunud hobustele ka meelepäraseid suupisteid – küsinud sööklast leiba ja saia. Oli üsna hiline õhtu ning väljas juba ammu pime, kui väsinud kuid rahulolevate ratsutajatega laagrisse tagasi jõudsime.

Saale Kibin,
kooli psühholoog

Oo...esmapilgul on kõik hundid täpselt ühesugused. Aga ära lase ennast petta. Ainult neli neist on täpselt samasugused. Otsi need neli ülesse ja värvi ära.

